

43
HERAN armo-muistutuksen kautta.

Tästä meidän syndeime tähden kyllä hywin ansaitusta nykyisestä sodasta,

Ovi Hengellinen

W i r s i,

Christillise sä päällekaahanosa, HER-
ralle Kunniani ja Christi Welille ja
Sisarille waarinottamiseri,

Paljo puutturawaisesti kokoon pandu, yhdeldä
Heikolda, ja halwalda jäseneldä,

Thomas Ragvaldin Pojalda.

Loimajoen Pitäjässä ja Siirwikosten Kylässä.

Yhden Studerawaisen Johan Hjerteniuxen toimituksella
la präntiin annettu.

T U N T U,

Prändätty Srenckellin Kirjan-Prändissä 1789

Imprimatur

CHRIST. CAVANDER.

Weisatan knin. Ah! mi! ombi elom taäl?

v. 1.

Setra ombi ruoskinu, Usewast' jo suori-
nu, Sua Suomi surutoin, Synneis paa-
tun murhetoin.

v. 2. Wiollinen wiisana, Ombi ollu Her-
ralla, Jo taas uudest häriskää, Etös mahda
wäristä.

v. 3. Suomi raukka rajatoin, Pahudesas
puoletoin, Olet juur kuin Sodoma, Ja se kau-
hia Gomorra.

v. 4. Katso etees kurjakin, Wiheijäinen Suo-
miin, Ettei anstos jälkeen sull', Isän wiha
Selkääns tul'.

v. 5. Ah! käh Isäs tygö wiel, Esi sydäm-
mesäs siel, Rukouxi! Jumalaa, Ettei pieris so-
dalla.

v. 6. Jota murhell peljätä, Armos, rau-
haa kerjätä, Tulis itku kynelis, Synnin täh-
den sydämmis,

v. 7. Jonga löhkö Taiwaseen, Mina hamaan
Kolmandeen, Nousee ylös Suomesta, Haisewa-
sta raadosta.

v. 8. Jota alas laskepi, Helwettihin pai-
naapi, Koffei Hengen sodasa Oll', waan epä-
ustosa.

v. 9.

v. 9. Kaikkain Synneiden äiti koft', Ombi epäusko tott', Ne saa sijtä alkunsa; Harwat on sen tunnosa.

v. 10. Kaikist muista synneistä, Tosin julmist ilkeistä, Jostus kuiteng puhutaan; epäust' ei tutakkaan.

v. 11. Gilt' se on nijn salainen, Isä perfeellinen, Helmetistä kotoisin, Mutk' ei Tairaast sukuisin.

v. 12. Tätä porton kohtua, Moni kanda salaista, ei se paina tunnosa; Ei oll' hengen waloisa.

v. 13. Hän on Herran edessä, Nijn juur' julma äpärä, Kuin yx ike perfele, Epäuskohallisee.

v. 14. Jonga sisäll' annosta, Moni Suomen pojista, Elää juuri julmasti, Saul, Herodes, kaubiasti.

v. 15. Pyhä päiwät pidetään, Nijn ett' kilwan riennetään, Kaikkijn julki syndeihin, perfeleen kans heiwettiin.

v. 16. Herran he juut kotonans, Pitämät nyt pilkkonans: JEsus on nijn halpakin, Kuin yx tallipoikakin.

v. 17. Jonga tähden Herra tott, Pojat Suomest ulos ott', Ettei pyhän tuldua, Runnoidett' ol' Jumala.

v. 18. Ah! kuing' monda löyty niit, Totka kaabod muinaist sotamiehi Raamatus? Heistä näyttä kirjotus.

v. 19. Ett Josaphat, Josuakin, Dawid ja Koeneljustin, Olit sodis ollehet; Hartast Herraa rukoilleet.

v. 20. Kijtit ja myds ylistit, Woiton e-
dest jyrstit, Pauluill' että harpuilla, Sydämmell'
suul', sielulla.

v. 21. Näin he tahdoit iloita, Ja ei ko-
staa kiroilla, Kuin nyt moniat tekewät, Kirouris
elawät.

v. 22. Mutta miehiet endiset, Kain ol' so-
das ollehet, Afettiwat weisajat, Henges wirkten
soittajat.

v. 23. Ilo riemull' hyppäisit, Ja Basta-
neill' pauhaisit, Kilwottelit wirasans, Kuin yr
Pawal kiihasans.

v. 24. Ah! sä HERA Zebaoth, 'Armaad'
Suomen Saarta koht, Opetä näin tekemään,
Rukoileen, sua kiihtämään.

v. 25. Ustos uhratt' rukous, Sen kautt'
yhäld' apu uus, Annetan sull' sodasa, Suomi
oll' rukourisa.

v. 26. Ettäs Poikas näkisit, Jotkas ulos
lähetit, Redon päälle otteleen, Werisaunaan wi-
teleen.

v. 27. Oho! kuum' on löhly siel', Josta
Zumal warjel wiel', Tee se saana tyhjäksi, Ar-
most suo maamm' omari.

v. 28. Että siinä asuistim, Rukouril pyhäi-
sim, Wiollista torjua, Jesuxemme aroulla.

v. 29. Sill' ei miesten wakewys, Sodas
auta kemppeys, Ei oll' onnee sodasa, Jollei
JEsus joukosa.

v. 30. Raos kuinga pyhä mies, Moses
sodas rukoil myds, Otti Herran kansansa, Woit-
ti wiollisensa.

v. 31. Syrian sotajoukkokin, Engelilda
lyhtiin, Ohten' ydnä tuhansii, Herra woi ja
auttapi.

v. 32. Niin kuin Sahan-päämiestä, Mut-
ti päästi hädästä, Henges nbyrä rukoustin, Kuu-
temaan saa Herrankin.

v. 33. Kas' näin teke ihe työs, Viel yr-
oikia sotamjes, Muistaa Jesuxensa pääl', Tott'
on autuas loppu hääl'.

v. 34. Kuolis koton wuotella, Eli ulkon
miekalla, Ei se Herrast' eroitett', Kuin on hä-
nes yhdistett'.

v. 35. Sillä oikiall' alawall' Ustoll', autu-
as tekewäll', Jolla tundee Päämiehens, Eweristin
Jesuxens.

v. 36. Joka käwi nähdemme, Rauwan so-
taa tähtemme, Oli kolmekymmend wuott', Sen
kautt' rauhan meille tuott'.

v. 37. Jjaisen ett' ajaisen; Waan tain
fodan nykyisen Olemme wastuudesta, Synneill'
ansainn' todesta.

v. 38. Mut' sä hywin tekiäm, Sota-Her-
ra Jesuxem, joka kowin priiskotett', Werell' waat-
tes kirjoitett'.

v. 39. Olit yrtisarhasa, Ruumas wijna
kuurnasa: Sotkeisas nijn fodeitkin, Ettäs apuu
huusitkin.

v. 40. Sentään weri-Sangari, Tule so-
das awuxi, Ettei meidän weremme, Lasketaisi
pedoille.

v. 41. Ystävämme Jesuxen, Sind wal-
fia punainen, Est nijn sotal surkis, Ettei pait
ols ruffia.

v. 42. Sida haawat selumme, Anna andex syndimme, Ruin meit wihoin Jumalan Wedit, vinda sotahan.

v. 43. Mut' o! Jesu wälimies, Ole kans heill' sodan ties, Wihollist' peliätä, Useet, särje, häwitä.

v. 44. Työ, työ! Herra, kaikkia Maahan-werikoiria, Jotka kullall', hopyall', Pyytävät meit' surman all'

v. 45. M' ann' meitä raadella, Lambait' susild' ketuilla, Ot' heild' syömähambat pois, Ettei enä purra mois.

v. 46. HERRA Jesu kispemme, Ol' meill' wahwa muurimme, Tee heil' tyhjät nuolensa, Suur' kuin tomu tuulesa.

v. 47. Taita keihät miekkin, Käsi jalmoist' woimakin, Tee heit' hermottomaxi, Ynmäreys kään toiseri.

v. 48. Ettei woimaa raudoilla, Enämb' ols' kuin korsiilla, Särje heidän aseens muut, Tee ne nijn kuin laho puut.

v. 49. Lähetä sun Titures, Saartamahan wihamies, Estämään, pois peljättään, Ettei pääs meit' häwittään.

v. 50. Wijnapuitam rikkomään, Msum' pais pois teurastaan, Nijn kuin teki ennenkin, Mitis, pienis lapsissin.

v. 51. Ah! o! rakas Jesurem, Kowin wihollisellem, Gano ettei weistänsä, Mielie nähtäs wyöldänsä.

a. 52. Anna Jesu peljätkin, Yhden miehen hämookin, Yhtä kehden häwinaa, Jhellens juur' wapista.

v. 53.

v. 53. JEsus Christus koulumme, Kallis
pyhä oppimme, Korkia Estwaldakin, Warjel'
pida woimasfin.

v. 54. Ett' hän lajin ohjanans Vidäis, mie-
kan woimasans, Alhaisill' ett' korkioille, Kuinga
tukin tarwizee.

v. 55. Wiimex Isä armias, Mut wiel' st-
nun luotujas, Rapkin Rijkin poikia, Pääst'
heit' iloll' kotia.

v. 56. Joiden perään surewat Mitit, lap-
set huutawat, Ettäs armahdaisit pääll', Kuokisa
ett' Suomes täällä.

v. 57. Sill' ej paikas uftas, Tiedä mitä
suurustais: Mitä raukka käändelee, Lapsen ymbäs
äändelee.

v. 58. Ettei leipää tiedosa, Jauho pimoo
wakasa, Ole millä wirtotais, Lapsen näljän
helpotas.

v. 59. Syöpi karwail' wehkoja, Pihkavus-
sta tuoria, Ei woi osta elatust' Gurkia kuull'
on walitust'.

v. 60. Mut o! Isä taimahast, Muta lap-
stas armiaast', Alä leiwän koria, Ols wielä
kormota.

v. 61. Päästä heitä pöytäs oll', Täällä
tyhjällä ajahall, Siel' sä heitä rawiket, Tarpe-
hensa tariket.

v. 62. Ruumin-näljäst joukottain, Kerjäs
tään ja huuttaan ain, Ettei eteen ottamist', Ole
alas lainomist'.

v. 63. Joka tosi ombi kyll', Mut ei kuull'
ett' nälkä wiel', Ombi tuttu Hengessä, Sielus
sydämmesälän.

v. 64.

v. 64. Mutt' jos oikein isoiss', Totta JEsus!
rust' rukoillis', Ravindoo juur sydämmesi', Kolme
leipää hätäifest'?

v. 65. Uikoo, toivoo, rakkautt', Egeis ruo-
taa aina uutt', Jota JEsus tarjoo tott'; Kuka
waarin siitä ott'.

v. 66. Harvat on kuin hakemat, Sitä lei-
ruast' huolivat, Ett' he JEsust' rukoillis', Jo-
ka sielun ravitsis.

v. 67. Niin ett' halais todesta, Sitä lei-
pää JEsusta, Waikeroigis suuresti, Vasten ta-
wall' hartasti.

v. 68. Huudais perään JEsuxen, Juur'
kuin nyt nälkäinen; Mutt' ei sijt oll' puhetta,
Jost' ei tarwett' tunneta.

v. 69. Mutt' se nähdän todella, Rauhas,
sodan aivoilla, Mones sielus' waiwaises, Ettet
JEsus sydämmes.

v. 70. Ah! sä kuin ain hywin teit, JEsus!
kansoi ravikit, Tul' heit' ruall' vaatimaan,
Jott' ei nälkää tunnekan.

v. 71. Ett' jo sielut wirkoisit, Epäuskost'
selkeisit, Olist Hengen sodas' tääw', Taitwaas kan-
tas rauhas siel.

A M E N!

